

Svar till Sven Lindqvist

Sven Lindqvist har i sin artikel i Dagens Nyheter riktat en direkt fråga till mig beträffande en mening i mitt Gävle-tal som han med rätta anser vara något otydlig.

Jag vill svara så här:

En lokal konflikt som utlöses av en strävan till nationell och social frigörelse kan självfallet utgöra ett hot mot världsfreden - till följd av faran för stormakters inblandning, eskalationsrisken etc. Underlåter man att söka tillmötesgå kraven, kan situationen på sikt bli mycket värre. Det är naturligtvis svårt att formulera allmängiltiga satser, eftersom den konkreta situationen aldrig uppberar sig exakt och många faktorer måste vägas in vid bedömningen. Men för att ta ett exempel: Man hade på sin tid anledning att se med yttersta oro på konsekvenserna av den algeriska konflikten. President de Gaulle gjorde en ytterst betydelsefull insats för freden när han lyckades förhandla sig fram till en för båda parter godtagbar uppgörelse med FLN. Eller för att ta ett annat exempel: Läget i Sydafrika kan på ytan te sig lugnt. Ett försök att på reformernas och förhandlingarnas väg gå afrikanernas krav till nötes, skulle sannolikt leda till svårigheter av mångahanda slag som för många kunde te sig oroande. Likväl tror jag att dagens situation på längre sikt är oerhört mycket farligare för freden. Ytterligare ett exempel från vår egen historia: Storstrejke

Svaret exp. m. bud till
red. Skånsberg, D.N. den 12/8 f.m.

/Uj

skrämda många här i landet - även bland dem som tidigare visat stor förståelse för arbetarrörelsens strävanden. De insåg inte - i stundens upphettade atmosfär - att det verkligt skrämmande var arbetarnas sociala villkor.

Kanske tycker Lindqvist nu att otydligheterna dolde en självklarhet.

Låt mig begagna tillfället att rätta till en tempus-
^{minskning} förväxling som Sven Lindqvist råkade ut för ~~och som lett~~
^{genom denna Dagbladets förtämlade}
~~hoson till ett missförstånd~~. Han hävdar att Statsministern
yttrat: "Vi har ingen anledning att söka analysera och vär-
dera vad som kan ha varit riktigt eller oriktigt i USA:s
hittillsvarande Vietnam-politik". Citatet synes vara hämtat
^{från denna Dagblad för den 7/8 den som lyser i}
~~ur ett uttalande för Svenska Dagbladet (3/8) som lyder en-~~
~~ligt följande:~~ "Vid våra överläggningar (på Harpsund) dis-
kuterade vi inte närmare vad som varit i det förflutna
och vi gjorde inga försök till analys och värderingar av
vad som kan vara riktigt eller oriktigt i USA:s hittills-
varande Vietnam-politik. Vi koncentrerade oss på framtiden."
Uttalandet gällde således inte generellt utan endast över-
läggningarna på Harpsund. Motiveringen framgår tydligt av
Statsministerns uttalande till Stockholms-Tidningen dagen
därpå. Efter de privata samtal som ägt rum under lördagen,
där tillfälle erbjudits att utveckla den svenska regeringens
syn och efter Walter Reuthers ingående redogörelse för
Vietnam-frågan tog man först och främst fasta på vad denne
sagt om framtiden. "Vi underströk den oro vi kände inför
utvecklingen, men betonade framför allt att ingen möjlighet
fick lämnas oprövd att få till stånd förhandlingar."

Den motsättning som Lindqvist tycker sig kunna skönja
beror således på ~~missförstånd~~
^{att denna Dagblad - i sin}

^{utvärdering av denna uppgift - i en av de}
^{här nämnda tal i egen text.}

ett uttalande
i den
genom
Lindqvist
dagen
därpå, mm
Den 3/8
led enligt
Hjelm

han till den Lindqvist

Sven Lindqvist har i sin artikel i Dagens Nyheter riktat en direkt fråga till mig beträffande en mening i mitt Gävle-tal som han med rätta anser vara något otydlig.

Jag vill svara så här:

En lokal konflikt som utlöses av en strävan till nationell och social frigörelse kan självfallet utgöra ett hot mot världsfreden - till följd av faran för stormakters inblandning, eskalationsrisken etc.

Underlåter man att söka tillmötesgå kraven, kan situationen på sikt ^{bli mycket värre} ytterligare förvärras. Det är naturligtvis svårt att formulera allmängiltiga satser, eftersom den konkreta situationen aldrig upprepar sig exakt och många faktorer måste vägas in vid bedömningen. Men för att ta ett exempel: Man hade på sin tid anledning att se med yttersta oro på konsekvenserna av den algeriska konflikten. Presidenten de Gaulle gjorde en ytterst betydelsefull insats för freden när han lyckades förhandla sig fram till en för båda parter godtagbar uppgörelse med FLN. Eller för att ta ett annat exempel: Ett försök att på reformernas och förhandlingarnas väg gå afrikanernas krav till mötes, skulle sannolikt leda till svårigheter av mångahanda slag som för många kunde te sig oroande. Likväl tror jag att dagens situation på längre sikt är oerhört mycket farligare för freden. Ytterligare ett exempel från vår egen historia: Storstrejken skrämde många här i landet - även bland dem som tidigare visat stor förståelse för arbetarrörelsens strävanden. De insåg inte - i stundens upphettade atmosfär - att det verkligt skrämmande var arbetarnas sociala villkor.

p
Laget i Algerien
kan på ytan te
att se
sig tydligt.

i Algerien

Kanske tycker Lindqvist nu att otydligheterna dolde en självklarhet.

Låt mig begagna tillfället att rätta till en tempusförväxling som Sven Lindqvist råkade ut för och som lett honom till ett missförstånd. Han hävdar att Statsministern yttrat: "Vi har ingen anledning att söka analysera och värdera vad som kan ha varit riktigt eller oriktigt i USA:s hittillsvarande Vietnam-politik". Citatet synes vara hämtat ur ett uttalande för Svenska Dagbladet (3/8) som lyder enligt följande: "Vid våra överläggningar (på Harpsund) diskuterade vi inte närmare vad som varit i det förflutna och vi gjorde inga försök till analys och värderingar av vad som kan vara riktigt eller oriktigt i USA:s hittillsvarande Vietnam-politik. Vi koncentrerade oss på framtiden". Uttalandet gällde således inte generellt utan endast överläggningarna på Harpsund. Motiveringen framgår tydligt av statsministerns uttalande till Stockholms-Tidningen dagen därpå. Efter de privata samtal som ägt rum under lördagen och efter Walter Reuthers ingående redogörelse för Vietnam-frågan tog man först och främst fasta på vad denne sagt om framtiden. "Vi underströk den oro vi kände inför utvecklingen, men betonade framför allt att ingen möjlighet fick lämnas oprövad att få till stånd förhandlingar".

Den motsättning~~er~~ som Lindqvist tycker sig kunna skönja beror således på missförstånd.

P
den tillfälle
och
att utveckla
den svenska
regimerings
ryn